

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: HQ, IP, reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego HQ, JO

Strona pozwana: Aegean Airlines SA

Sentencja

Artykuł 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że pasażer, który na podstawie dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek może dochodzić od organizatora imprezy turystycznej zwrotu kosztów biletu samolotowego, nie może w związku z tym dochodzić zwrotu kosztów tego biletu na podstawie rzezonego rozporządzenia od przewoźnika lotniczego, i to również wtedy, gdy ze względów finansowych organizator imprezy turystycznej nie jest w stanie zwrócić tych kosztów oraz gdy nie podjął żadnych środków mających zagwarantować ich zwrot.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 28.5.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Agrenergy Srl (C-180/18 i C-286/18), Fusignano Due Srl (C-287/18)/Ministero dello Sviluppo Economico

(Sprawy połączone C-180/18, C-286/18 i C-287/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2009/28/WE — Artykuł 3 ust. 3 lit. a) — Wspieranie użycia energii ze źródeł odnawialnych — Energia elektryczna ze słonecznych instalacji fotowoltaicznych — Zmiana systemu wsparcia — Zasady pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań)

(2019/C 305/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agrenergy Srl (C-180/18 i C-286/18), Fusignano Due Srl (C-287/18)

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico

Sentencja

Z zastrzeżeniem ustaleń, których powinien dokonać sąd odsyłający z uwzględnieniem wszystkich istotnych okoliczności, art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE w związku z zasadami pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, pozwalającemu państwu członkowskiemu przewidzieć zmniejszenie, a nawet zniesienie ustalonych wcześniej taryf stymulujących za energię ze słonecznych instalacji fotowoltaicznych.

(¹) Dz.U. C 182 z 28.5.2018.
Dz.U. C 249 z 16.7.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 10 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schienen-Control Kommission — Austria) — WESTbahn Management GmbH/ÖBB-Infrastruktur AG

(Sprawa C-210/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Transport — Jednolity europejski obszar kolejowy — Dyrektywa 2012/34/UE — Artykuł 3 — Pojęcie „infrastruktury kolejowej” — Załącznik II — Świadczenia minimalne — Włączenie użytkowania peronów pasażerskich)

(2019/C 305/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schienen-Control Kommission

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WESTbahn Management GmbH

Strona pozwana: ÖBB-Infrastruktur AG

Sentencja

Załącznik II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego należy interpretować w ten sposób, że „perony pasażerskie”, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, są elementem infrastruktury kolejowej, którego użytkowanie wchodzi w zakres minimalnego pakietu dostępu zgodnie z pkt 1 lit. c) wspomnianego załącznika II.

(¹) Dz.U. C 231 z 2.7.2018.